ANUL XI. — No. 1863. 6 PAGINI 3 LEI Marți 5 Noembrie 1935

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

România a învins Polonia cu 4-1 (3-1)

La 29 Aprilie 1934 echipa României a învins în mod strălucit Jugoslavia, calificându-se pentru turul final al campionatului mondial. A fost o victorie muncită. 1—0... 1—1... și apoi Dobai... un shot formidabil... 2—1... Victoria !...

20.000 de oameni au fremătat. 20.000 de voci au aclamat pe cei unsprezece purtători ai tricoului național.

Aceiași 20.000 de oameni cari, de atunci, au suferit grele decepții. Atena,... și apoi Sofia. Penibila Sofia. Rușinoasa Sofia.

După aproape doi ani le-a fost dat acestor 20.000 de oameni să se bucure din nou, să exulte, să nu-și stăpânească emoția, să invadeze terenul și să poarte în brațe pe învingători.

«Ziua bună» pe care am sperat-o a venit. Și odată cu ea constatarea nu mai puțin îmbucurătoare că a adus-o o echipă românească. Cinstit românească.

Dar ce comod era dacă se urma politica oferită de noi... Ce comodă o românizare treptată, un urcuș natural spre situația de astăzi !...

S'ar fi evitat Atena, s'ar fi evitat Sofia.

Dar... mieux vaut tard !...

*

Victoria a fost primită cu un entuziasm intraductibil în fraze. Clocot de bucurie pe buze crispate de ger. Jucătorii au fost purtați pe brațe, amprenta triumfului s'a citit pe fețele tuturora.

In momentul când dirijorii acestui sport se sbat în pasiuni eftine, când uniunile și comisiunile trag odgoanele unor intrigării meschine, actorii — cei 11 jucători — au arătat unde este puterea footballului. Pe teren, la unison cu zecile de mii de inimi cari bat odată cu «tic-tic»-ul inimilor jucătorilor.

Așadar: mai puțină politică și la o parte arivismul.

Iar vouă, celor unsprezece purtători ai tricoului, un sincer BRAVO !...

Paris a învins Viena

PARIS 3. (Intersport). — In fața a 35.000 de specattori reprezentativa Parisului a învins Viena cu 6-5 (2-2).

Viena a fost reprezentată de o combinată Austria — Rapid.

Franța-Luxemburg 4-2

Reprezentativa amatoare a Franței, a învins reprezentativa Luxemburgului cu 4 victorii la 2.

Matchul s'a disputat la Rouen.

Matchul România — Polonia a continuat azi noapte, după banchetul de la «Luzana». Iată un instantaneu, așa cum l-a surprins caricaturistul nostru Stan. Incălziți, de... atmosf era dela banchet, jucătorii au eșit să se răcorească la hotelurile lor. Bürger, odihnit, a urcat sus, pe para trăsnet și răcorește entuziasmul d-lui Costel Rădulescu...

Am învins cu 4-1. Iată ce a fost esențialul în acest match cu un prolog enervant și cu o desfășurare cât se poate de confuză.

Spectatorii n'au privit matchul decât prin prisma rezultatului. Nimic altceva nu interesa pe cei 20.000 de oameni, cari au asistat la matchul de eri. Nu s'au văzut greșeli, nu s'au reținut insuficiențele lui X sau Y, totul s'a redus la necesitatea victoriei și, pe cât posibil, a unui scor convenabil.

După cum am arătat în istoricul întâlnirilor polono-române, s'a creiat în jurul acestui match o atmosferă de rivalitate accentuată, iar curentul unanim a fost nevoia unei victorii; mai precis: a unei revanșe.

Echipa noastră, reușind acest lucru, a bine meritat dela sportivii români, cari au așteptat de mult ziua de eri.

Despre joc în general și amănunțit se vorbește în altă parte a ziarului.

E de subliniat aci și în principiu că echipa noastră și-a făcut datoria.

Intr'o zi nu prea favorabilă pentru o echipă lipsită de sudura unei conlucrări mai îndelungate, într'o zi când se putea conta în schimb pe funcționarea periculoasă a unei echipe sudate ca a Poloniei, jucătorii noștri au neglijat complect forma, cerințele esteticei footballistice, realizând esențialul pentru matchul de eri: VICTORIA. Victoria cu trei goaluri diferență.

Nu ne vom ocupa de goalurile marcate de echipa României, nici de goalul norocos al polonezilor. Echipa noastră a avut ca esențială resursă a superiorității, dorința victoriei.

Polonezii cari ne învățaseră cu un joc incisiv, cu eficacitate în acțiuni, au fost eri îmblânziți, domnați de o echipă mai avântată.

I-am învins pe polonezi cu armele cu cari ne-au învins altădată, fără să sesizăm cauzele exacte.

Insfârșit am beneficiat de «ziua bună» pe care o consideram un «sine qua non» al victoriei.

Echipa noastră a avut «ziua bună» necesară.

In timp ce polonezilor nu le-a reușit decât foarte puțin din ce-au întreprins, echipa noastră, cel puțin în fața porței, a reușit în majoritatea inițiativelor.

Să nu uităm pe marii meșteri ai victoriei de eri. Lăudam eri inspirația comisiei de selecție, când a format, cum se știe, linia de mijlocași.

In domeniul tactic și sub raportul contribuției generale, linia intermediară a însemnat totul în victoria echipei României.

Palmaresul nostru în raport cu Polonia, a luat cu victoria de eri o întorsătură favorabilă nouă. La cele patru matchuri nule de până acum, în viitor se vor adăuga o victorie a Poloniei și DOUA ale României.

Incăodată: aveam nevoie de o victorie asupra Poloniei și de nimic altceva.

Iată satisfacția esențială a rezultatului de eri.

LIS.

ASPECTE

Minus două grade.

In termometru, mercurul a făcut un salt brusc și resimțit. Vântul tae aschii de frig și chiuește în note acute și tremurate.

E frig.

Și totuși, O. N. E. F-ul este plin. Plin până la ultimul loc. O mulțime imensă, înghesuită în tribună, pe tribună, sub tribună, lângă tribună, la peluză, pe teren, în jurul terenului, pe dealurile din împrejurimi și pe acoperișurile caselor vecine.

Un nou record de spectatori.

Câți anume?... Nu se știe precis.

Pentru presă, 20.000. Pentru profani, 30.000. Pentru reclamă, 40.000. Iar pentru oficiali, 10.000... din cari se scad câteva mii de neplătitori...

In mulțimea din tribună, abia putem să descoperim câțiva cunoscuți. Conițele, cu nasul roșu ca... chiloții polonezilor. Bărbații cu picioarele degerate și totuși călduros de atenți cu conițele.

Copiii, congelați. Iar jucătorii, pe un frig de minus două grade, înfierbântați de dorința victoriei.

In spatele porții lui Crețeanu, evident, madam Popescu, Pudrată, într'un camizon bleu-pale și încântată de atențiunea pe care i-o dă Crețeanu, care — în lipsă de șuturi la poartă—îi fredonează curtenitor:

«Pentru d-ta madam
«Azi mi-am pus tricoul verde»...

Madam Popescu oftează, își dă ochii peste cap, tremură (de frig) și se sprijină de d. Berariu care tremură (de frică să nu-l descopere oficialii pe cari i-a înjurat cândva)...

Lângă d. Berariu, d. Costel Rădulescu — mic și aferat — fuge dintr'o parte într'alta, par'că s'ar pregăti pentru un match cu Petkiewicz.

GEF.

(Continuare în pag. II-a)

Sus: Sepi și Martyna, cei doi căpitani, schimbă buchetele de flori, sub privirile d-lui Rujici, arbitrul partidei; jos: echipa României — victorioasa.

O fază agitată în careul polonez. Al banski, protejat de Martyna, dega- jează cu pumnul; în primul plan Petea; jos: în careul nostru, o luptă între Albu și Pazurek în care primul este triumfător.